

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEA

Cabinet Președinte

Nr. 1632 /A/2020 din 29 aprilie 2020

ROMÂNIA	Inalte Curte de Casație și Justiție
Registratura Generală	Doamnei judecător Corina Alina CORBU
Intrare nr.
20.....Luna.....05.....Ziua.....30	Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Stimată doamnă Președinte,

În temeiul dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, art. 21 alin. (2) din Hotărârea nr. 1375/2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătoarești, vă înaintăm alăturat sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava cu recurs în interesul legii, în vederea interpretării și aplicării unitare asupra următoarei probleme de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătoarești:

Aceiunea promovată de angajator în contradictoriu cu salariatul pentru restituirea sumelor achitate de primul cel mai de-al doilea, de bunăvoie, în baza unei hotărâri judecătoarești executorii, de primă instanță, care ulterior este desfășurată în calea de atac, îmbracă natura juridică a unui conflict de muncă, a cărui soluționare se circumscrică prevederilor art. 256 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, atrăgând, din punct de vedere funcțional și procesual, competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea tribunalului – Secția specializată în litigii de muncă și asigurări sociale, ori are natura juridică a unei cereri de întoarcere a executării, a cărei soluționare se circumscrică prevederilor art. 724 alin. (3) din Codul de procedură civilă, atrăgând competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea instanței de executare, respectiv a judecătoriei.

Vă înaintăm alăturat Hotărârea Colegiului de conducere al Curții de Apel Suceava nr. 21 din 29 aprilie 2020, precum și întreaga documentație constituită în legătură cu problema de drept ce face obiectul sesizării.

Cu deosebită considerație,

Judecător Cristinel GROSU
Președintele Curții de Apel Suceava

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA

Operator date cu caracter personal nr. 8720
ROMÂNIA, Suceava, Str. Ștefan cel Mare Nr. 62
Telefon 0230 – 215383; Fax 0230 – 524022, e-mail curteapel-suceava@just.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

Nr. 1632 /A/2020 din 29 aprilie 2020

Către

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, în conformitate cu prevederile art. 514 și următoarele din Codul de procedură civilă formulează prezentul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

în vederea interpretării și aplicării unitare asupra următoarei probleme de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești:

Aceiunea promovată de angajator în contradictoriu cu salariatul pentru restituirea sumelor achitate de primul celui de-al doilea, de bunăvoie, în baza unei hotărâri judecătoarești executorii, de primă instanță, care ulterior este desfășrată în calea de atac, îmbrăcă natura juridică a unui conflict de muncă, a cărui soluționare se circumscrie prevederilor art. 256 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, atrăgând, din punct de vedere funcțional și procesual, competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea tribunalului – Secția specializată în litigii de muncă și asigurări sociale, ori are natura juridică a unei cereri de întoarcere a executării, a cărei soluționare se circumscrie prevederilor art. 724 alin. (3) din Codul de procedură civilă, atrăgând competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea instanței de executare, respectiv a judecătoriei.

Dispozițiile legale incidente :

Art. 208 din Legea dialogului social nr. 62/2011: „Conflicturile individuale de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal”;

Art. 210 din Legea dialogului social nr. 62/2011: „Cererile referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă se adresează tribunalului în a cărui circumșiripție își are domiciliul sau locul de muncă reclamantul”;

Art. 256 alin. (1) din Codul muncii: „Salariatul care a încasat de la angajator o sumă nedatorată este obligat să o restituie”;

Art. 278 alin. (1) din Codul muncii: „Dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celealte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile”;

Art. 1344 din Codul civil: „Restituirea plășii nedatorate se face potrivit dispozițiilor art. 1.635 - 1.649”;

ROMÂNIA CURTEA DE APEL SUCEAVA

Operator date cu caracter personal nr. 8720
ROMÂNIA, Suceava, Str. Ștefan cel Mare Nr. 62
Telefon 0230 – 215383; Fax 0230 – 524022, e-mail curteapel-suceava@just.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

Art. 1635 alin. (1) din Codul civil: „Restituirea prestațiilor are loc ori de câte ori cineva este înfinit, în virtutea legii, să înapoieze bunurile primite fără drept ori din eroare sau în temeiul unui act juridic desfășurat ulterior cu efect retroactiv ori ale cărui obligații au devenit imposibil de executat din cauza unui eveniment de forță majoră, a unui caz fortuit ori a unui alt eveniment asimilat acestora”;

Art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „Instanța de executare este judecătoria în a cărei circumșcripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competență judecătoria în a cărei circumșcripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumșcripție se află sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor”;

Art. 622 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, care începe odată cu sesizarea organului de executare, potrivit dispozițiilor prezentei cărți, dacă prin lege specială nu se prevede altfel”;

Art. 643 din Codul de procedură civilă: „Dacă s-a desfășurat titlul executoriu, toate actele de executare efectuate în baza acestuia sunt desfășurate de drept, dacă prin lege nu se prevede altfel. În acest caz, sunt aplicabile dispozițiile privitoare la întoarcerea executării”;

Art. 723 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „În toate cazurile în care se desfășează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia. Cheltuielile de executare pentru actele efectuate rămân în sarcina creditorului”;

Art. 724 din Codul de procedură civilă: „(1) În cazul în care instanța judecătorescă a desfășurat titlul executoriu sau însăși executarea silită, la cererea celui interesat, va dispune, prin aceeași hotărâre, și asupra restabilirii situației anterioare executării. În cazul în care bunul supus executării silită este un bun imobil, instanța va dispune asupra efectuării operațiunilor de carte funciară necesare, fără însă a se aduce atingere drepturilor definitiv dobândite de terții de bună-credință, potrivit regulilor de carte funciară.

(2) Dacă instanța care a desfășurat hotărârea executată a dispus rejudecarea în fond a procesului și nu a luat măsura restabilirii situației anterioare executării, această măsură se va putea dispune de instanța care rejudecă fondul.

(3) Dacă nu s-a dispus restabilirea situației anterioare executării în condițiile alin. (1) și (2), cel îndreptățit o va putea cere, pe cale separată, instanței de executare. Judecata se va face de urgență și cu precădere, hotărârea fiind supusă numai apelului”.

Urmare a demersurilor întreprinse în vederea identificării hotărârilor judecătoreschi relevante în practica instanțelor judecătoreschi din România, s-a constatat faptul că **nu există un punct de vedere unitar** asupra chestiunii de drept supusă atenției, statuându-se diferit sub aspectul calificării juridice a cererilor în discuție și, pe cale de consecință, cu privire la competența materială de soluționare a acestora în primă instanță.

Astfel, în practica instanțelor s-au conturat, în principal, următoarele **orientări jurisprudențiale**:

ROMÂNIA CURTEA DE APEL SUCEAVA

Operator date cu caracter personal nr. 8720
ROMÂNIA, Suceava, Str. Ștefan cel Mare Nr. 62
Telefon 0230 – 215383; Fax 0230 – 524022, e-mail curteapel-suceava@just.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

I. Cererea de chemare în judecată formulată de angajator face parte din categoria conflictelor de muncă, fiind întemeiată în drept pe dispozițiile art. 256 alin. (1) din Legea nr. 53/2003.

În susținere, se apreciază că plata inițială nu s-a făcut în cadrul unei executări silite pentru a fi aplicabile dispozițiile art. 723 și urm. din Codul de procedură civilă referitoare la întoarcerea executării, ci pe baza unei convenții dintre părți, în care debitoarea are calitatea de angajator, iar creditorul este salariatul acesteia, fiind astfel incidente dispozițiile art. 256 din Codul muncii, potrivit cărora *salariatul care a încasat de la angajator o sumă nedatorată este obligat să o restituie*.

Așadar, cererea are natura juridică a unui veritabil *conflict de muncă*, iar nu a unei întoarceri a executării, motiv pentru care, în judecarea acesteia, dispozițiile art. 208, art. 210 din Legea dialogului social nr. 62/2011 stabilesc competența materială de primă instanță în favoarea tribunalului.

Deși finalitatea urmărită este aceeași ca și în cazul întoarcerii executării – repunerea părților în situația anterioară – totuși, față de calitatea părților litigante – angajator/ salariat – litigiul se tranșează pe tărâmul Codului muncii, normă specială în raport de Codul de procedură civilă care reprezintă dreptul comun în materia analizată.

Chiar dacă s-ar recunoaște, potrivit art. 723 – 724 din Codul de procedură civilă, dreptul angajatorului de a solicita întoarcerea executării și repunerea în situația anterioară emiterii titlului executoriu desființat ulterior, nu există nicio dispoziție legală expresă care să excludă aplicabilitatea art. 256 din Codul muncii, ce reglementează instituția plăji nedatorate în materia dreptului muncii, venind să acopere situațiile în care, fără a fi reținută vinovăția salariatului, acesta este obligat la restituirea unor sume încasate de la angajator, întrucât acestea nu i se cuvneaau, neavând justă cauză, situația contrară echivalând practic cu o îmbogățire fără just temei.

Susținătorii acestei opinii mai arată că, este evident faptul că obligația de restituire se naște în legătură cu desfășurarea raporturilor de muncă, iar datoria pretinsă trebuie să fie certă, lichidă și exigibilă, constatătă ca atare printr-o hotărâre judecătoarească definitivă (titlu executoriu valabil) – aspecte învederate și în considerentele deciziilor nr. 274/2011 și, respectiv, nr. 24/2003 și nr. 72/2003 ale Curții Constituționale a României.

În cadrul acestei orientări jurisprudențiale s-au exprimat și **opinii nuanțate**, după cum plata efectuată de angajator s-a realizat *anterior* sesizării organului de executare, respectiv de *bunăvoie*, ori s-a făcut *ulterior* sesizării acestuia, respectiv în mod *voluntar*.

S-a apreciat că, prima împrejurare atrage incidența dispozițiilor legale vizând *plata nedatorată*, cu alte cuvinte a prevederilor art. 256 din Codul muncii și a prevederilor art. 1344 și 1635 alin. (1) din Codul civil, pentru ca, în cea de a doua situație să devină aplicabilă instituția *întoarcerii executării*.

Notă: în susținerea acestui punct de vedere nuanțat, amintim și considerentele Deciziei nr. 1408/2018 a Înaltei Curți de Casatie și Justiție – Secția I civilă pronunțată în soluționarea unui litigiu având ca obiect „*conflict de competență*”, ca și opinia exprimată de formatorii Institutului Național al Magistraturii cu ocazia *Întâlnirii președinților secțiilor pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale ai curților de apel desfășurată la București în data de 15 iunie 2018*.

ROMÂNIA CURTEA DE APEL SUCEAVA

Operator date cu caracter personal nr. 8720
ROMÂNIA, Suceava, Str. Ștefan cel Mare Nr. 62
Telefon 0230 – 215383; Fax 0230 – 524022, e-mail curteapel-suceava@just.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

II. Cererea de chemare în judecată formulată de angajator pentru restituirea de către părțitul-angajat a unei sume de bani, plătită acestuia din urmă, în executarea unei hotărâri judecătoarești, are natura juridică a unei cereri de întoarcere a executării silite, întemeiată pe dispozițiile art. 724 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

În argumentare, se invocă prevederile art. 643 din Codul de procedură civilă potrivit cărora „dacă s-a desființat titlul executoriu, toate actele de executare efectuate în baza acestuia sunt desființate de drept, dacă prin lege nu se prevede altfel. Dispozițiile privind întoarcerea executării sunt aplicabile”.

Din însăși reglementarea instituției întoarcerii executării – constând în repunerea părților în situația anterioară, în cadrul executării silite, rezultă, fără echivoc, că legiuitorul a avut în vedere că această instituție juridică reprezintă de fapt o *situatie „simetric inversă executării săvârșite”*.

Conform art. 723 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „în toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acestea”. Ori, *întoarcerea executării și repunerea părților în situația anterioară este chiar obiectul cererii de chemare în judecată cu care angajatorul (devenit creditor) a investit instanța și reprezintă de fapt o reluare a executării, însă în sens invers, prin restabilirea situației anterioare executării săvârșite, ca urmare a desființării ulterioare a titlului executoriu, astfel încât instanța competență să o soluționeze este instanța de executare, respectiv judecătoria de la domiciliul (sediul) debitorului.*

Aceste prevederi legale își regăsesc aplicabilitatea ori de câte ori, în urma executării unui titlu, intervine desființarea acestuia, *independent de împrejurarea dacă executarea lui a fost benevolă sau efectuată în cadrul procedurii executării silite, respectiv voluntară*.

Nu se poate reține caracterul nedatorat al sumelor pretinse, întrucât aceasta ar echivala cu o negare a caracterului executoriu al titlului între momentul pronunțării acestuia și cel al desființării sale în calea de atac.

Prevederile art. 256 din Codul muncii au în vedere alte situații decât cea care presupune plata în temeiul unui titlu executoriu.

Deși a avut loc o sporire a patrimoniului angajatului în urma executării hotărârii de primă instanță, aceasta s-a realizat în baza unui just temei, cu alte cuvinte, *la momentul platii aceasta din urmă era datorată*, devenind doar ulterior desființării titlului nedatorată.

Întrucât restabilirea situației anterioare executării titlului ce a fost desființat a fost cerută pe cale principală, raportul juridic dedus judecății nu mai păstrează natura juridică a aceluia în baza căruia s-a emis titlul executoriu, pentru a atrage incidența Codului muncii. Pretenția dedusă judecății reprezintă o sumă de bani care nu mai are ca temei juridic drepturile sau obligațiile salariale ale părților, instanța fiind sesizată cu analizarea unui *raport juridic nou, de sine stătător*, acela la baza căruia stă titlul desființat și care nu împrumută niciuna din particularitățile raportului juridic ce a format obiectul litigiului finalizat prin titlul executoriu desființat.

Notă: în susținerea acestui punct de vedere amintim și considerentele Deciziilor nr. 215/2018 și, respectiv, nr. 247/2019 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția I civilă în soluționarea unor cauze având ca obiect „conflict de competență”.

ROMÂNIA CURTEA DE APEL SUCEAVA

Operator date cu caracter personal nr. 8720
ROMÂNIA, Suceava, Str. Ștefan cel Mare Nr. 62
Telefon 0230 – 215383; Fax 0230 – 524022, e-mail curteapel-suceava@just.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

Examen jurisprudențial:

Instanțe care au soluționat litigiile în conformitate cu prevederile art. 256 din Codul muncii:

Curtea de Apel București – deciziile nr. 3198/2018, nr. 3997/2018, nr. 5321/2018;

Curtea de Apel Oradea – decizia nr. 917/2019-R;

Curtea de Apel Brașov – decizia nr. 63/R/2020;

Curtea de Apel Suceava – decizia civilă nr. 597/27.06.2019 a Tribunalului Botoșani – Secția I civilă.

În același sens, au fost exprimate puncte de vedere doctrinare de colectivele de judecători din cadrul Curții de Apel Ploiești, Curții de Apel Pitești, Curții de Apel Bacău, Curții de Apel Galați și Curții de Apel Alba Iulia.

Instanțe care au soluționat litigiile în conformitate cu prevederile art. 724 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

Curtea de Apel București – deciziile nr. 3781/2018, nr. 1631/2018, nr. 200/2018;

Curtea de Apel Cluj – decizia nr. 71/A/2017;

Curtea de Apel Iași – sentința din 22.01.2016 a Curții de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale, pronunțată în „conflict de competență”;

Curtea de Apel Craiova – sentința din 42/22.06.2017 a Curții de Apel Craiova – Secția I civilă, pronunțată în „conflict de competență”;

Curtea de Apel Suceava – decizia civilă nr. 408/15.05.2019 a Tribunalului Botoșani – Secția I civilă.

Mentionăm și faptul că, problema supusă analizei a constituit subiect de dezbatere și cu ocazia *Întâlnirii președinților secțiilor pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale ai curților de apel* desfășurată la București, în data de 15 iunie 2018, opinia exprimată de formatorii Institutului Național al Magistraturii fiind în sensul că *plata efectuată de angajator, de bunăvoie, înainte de sesizarea organului de executare, în baza unei hotărâri judecătoarești desființate ulterior acestei plăși în cîile de atac, nu face obiectul procedurii de întoarcere a executării, ci atrage incidenta dispozițiilor legale în materie de plată nedatorată*, în ipoteza în discuție a art. 256 din Codul muncii, a art. 1344 și art. 1635 alin. (1) din Codul civil. În schimb, *plata efectuată după sesizarea organului de executare constituie o plată circumscrisă unei executări silite, motiv pentru care, în ipoteza desființării titlului executoriu, instituția aplicabilă este întoarcerea executării, incidentă și în cazul în care plata a fost efectuată voluntar*.

Argumentele care au stat la baza acestei concluzii au fost următoarele:

- locul plasării instituției întoarcerii executării în Cartea a V-a a Codului de procedură civilă, intitulată "Despre executare silită" și modul în care sunt expuse condițiile necesare nașterii dreptului la întoarcerea executării, ce fac referire la instituția executării silite, determină concluzia că *întoarcerea executării presupune ca premisă demararea executării silite, prin sesizarea organului de executare*;

Împrejurarea că cerința desființării titlului executoriu este prevăzută în mod alternativ cu cea a desființării executării silite însesi nu conduce la concluzia certă că simpla desființare a unui titlu executoriu, fără a fi începută executarea silită, este de natură să determine incidența instituției întoarcerii executării, ci indică numai faptul că desființarea executării silite însesi conferă dreptul la întoarcerea executării, independent dacă titlul executoriu a fost

ROMÂNIA CURTEA DE APEL SUCEAVA

Operator date cu caracter personal nr. 8720
ROMÂNIA, Suceava, Str. Ștefan cel Mare Nr. 62
Telefon 0230 – 215383; Fax 0230 – 524022, e-mail curteapel-suceava@just.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

sau nu desființat. În ipoteza în care a fost desființat titlul executoriu, toate actele de executare efectuate în baza acestuia sunt desființate de drept, ca regulă, potrivit art. 643 teza I C. proc. civ., fără a se mai impune pronunțarea unui hotărâri judecătoarești care să dispună anularea executării silite însesi.

Chiar dacă art. 724 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă nu impun, drept condiție pentru restabilirea situației anterioare executării, sesizarea organului de executare, o atare cerință este subînțeleasă, în contextul incidentei instituției întoarcerii executării, ce implică demararea executării silite. Astfel, posibilitatea exercitării dreptului la întoarcerea executării, recunoscută debitorului în ipoteza desființării titlului executoriu, inclusiv în judecarea căii de atac sau în rejudecarea în fond a procesului, după desființarea hotărârii executate (titlu executoriu), poate fi interpretată drept o facilitate procedurală pusă la îndemâna sa, dată fiind nelegala începere a executării silite. Astfel, debitorul este tentat să execute voluntar obligația cuprinsă în titlu executoriu, observând că s-a început executarea silită împotriva sa, tocmai pentru a nu suporta cheltuieli de executare într-un quantum ridicat, deși contestă valabilitatea unui asemenea titlu, nelegalitate confirmată ulterior prin desființarea titlului de către instanța judecătoarească.

În situația în care însă executarea silită nu a fost demarată, iar debitorul a executat de bunăvoie, ulterior plății fiind desființat titlul executoriu, riscul suportării unor cheltuieli de executare neexistând, art. 724 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă nu mai este aplicabil, nefiind incidentă instituția întoarcerii executării, ci cea a plății nedatorate, ce implică, pentru restabilirea situației anterioare, promovarea unui proces distinct de cel în care a fost desființat titlu executoriu.

Capitolul pe care Codul de procedură civilă îl dedică instituției întoarcerii executării nu este decât un ultim capitol din setul de dispoziții generale aplicabile executării silite. Interpretarea sistematică obligă la o asemenea constatare cu titlu de argument în favoarea tezei că, singurul text din materia executării silite care se ocupă de secvența plății făcute anterior începerii procedurii execuționale este art. 622 alin. (2) C. proc. civ. Acest text, care vizează accesul creditorului la executare silită ca unul determinat de lipsa unei plăți făcute de bunăvoie, nu este, însă, o componentă a reglementării în materie execuțională, ci un preambul al acesteia.

- denumirea instituției juridice analizate este „întoarcerea executării”, iar nu „întoarcerea executării silite”, după demararea executării silite plata putând fi efectuată de debitor și voluntar, iar nu numai silit;

În sprijinul acestei afirmații, se impune menționarea unui text de lege ce permite executarea voluntară ulterior începerii executării silite. Astfel, potrivit 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă, (...) debitorul va fi ținut să suporte cheltuielile de executare stabilite sau, după caz, efectuate după înregistrarea cererii de executare și până la data realizării obligației stabilite în titlul executoriu, chiar dacă el a făcut plata în mod voluntar; cu toate acestea, în cazul în care debitorul, somat potrivit art. 668, a executat obligația de îndată sau în termenul acordat de lege, el nu va fi ținut să suporte decât cheltuielile pentru actele de executare efectiv îndeplinite, precum și onorariul executorului judecătoresc și, dacă este cazul, al avocatului creditorului, proporțional cu activitatea depusă de acestia;

- instituția întoarcerii executării reglementează situația cheltuielilor de executare, în cuprinsul art. 722 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, în sensul că cele vizând actele de executare efectuate rămân în sarcina creditorului;

ROMÂNIA CURTEA DE APEL SUCEAVA

Operator date cu caracter personal nr. 8720
ROMÂNIA, Suceava, Str. Ștefan cel Mare Nr. 62
Telefon 0230 – 215383; Fax 0230 – 524022, e-mail curteapel-suceava@just.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

Existența unor cheltuieli de executare implică, cu necesitate, începerea executării silite, iar raportat la art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă, aceste cheltuieli de executare se suportă și în ipoteza unei plăți voluntare efectuate după începerea executării silite.

Explicația rezidă în aceea că, fiind ocasionate de o procedură execuțională deja în curs la data la care debitorul a luat inițiativa de a plăti, cheltuielile de executare silită sancționează culpa procesuală a acestuia, culpă manifestată, în termenii specifici executării silite, printr-o neexecutare de bunăvoie anterioară începerii procedurii execuționale.

Plata făcută de bunăvoie și înainte de sesizarea organului de executare nu comportă cheltuieli de executare silită. Soluția decurge din interpretarea *a contrario* a dispozițiilor art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care permit creditorului să impune debitorului cheltuieli de executare silită numai din momentul în care s-a adresat executorului judecătoresc prin depunerea cererii de executare silită; or, potrivit art. 622 alin. (2) din Codul de procedură civilă, creditorul se adresează executorului judecătoresc numai în cazul în care debitorul nu plătește de bunăvoie;

- un argument suplimentar poate fi tras și din terminologia diferită utilizată de legiuitor atunci când face referire la cele două situații de plată efectuată de către debitor, prin voință proprie: art. 622 alin. (2) din Codul de procedură civilă face referire la o plată făcută de *bunăvoie*, pe când art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă califică plată ulterioară depunerii cererii de executare silită ca plată făcută în mod *voluntar*.

Având în vedere faptul că, participanții la întâlnire nu au reușit cristalizarea unui punct de vedere majoritar asupra problemei în dezbatere, practica neunitară continuă să existe la nivel național.

În susținerea recursului în interesul legii de față, depunem anexat hotărâri judecătoreschi și rezultatul corespondenței administrative inițiate cu celelalte curți de apel din țară. De asemenea, vă înaintăm și opinia exprimată de formatorii Institutului Național al Magistraturii în cadrul *Întâlnirii președinților secțiilor pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale ai curților de apel desfășurată la București în data de 15 iunie 2018*.

Față de cele de mai sus, solicităm ca, în temeiul art. 514 Cod procedură civilă, să admiteți recursul în interesul legii și să pronunțați o decizie prin care să se tranșeze aspectele de drept semnalate.

Cu deosebită considerație,

*Judecător Cristinel GROSU
Președintele Curții de Apel Suceava*